

VERSLAG AVONDEXCURSIE NAARDERMEER

Zoals in de vorige Korhaan was aangekondigd, werd er op dinsdagavond 18 mei een avon excursie per roeiboot op het Naarderm eer gehouden. Twintig deelnemers lieten zich deze gelegenheid niet voorbij gaan. De heer Hoetmer roeide ons naar de mooiste plaatsen van dit prachtige natuurreservaat; wij waren nauwelijks los van de wal of enkele "passagiers" zagen een Boomvalk voorbij vliegen! Ja, en blijkbaar had een Grasmus aan een hele dag zingen nog niet genoeg want ook op dit uur liet hij zijn baltsvlucht zien en was z'n kras-send baltsliedje goed te horen. Nog wat schuchter en verlegen klonk het ... "tsjirruk,tsjirruk, djek-djek-djek" van de Kleine Karakieten.

Plotseling zag ondergetekende in een zij-sloot een Witoogeend; het was te laat om de anderen het te laten zien, maar dhr. Hoetmer was zo vriendelijk om de boot tot stilstand te brengen (hetgeen met veel gekolk te werk ging) en terug te roeien. Zo kon iedereen de diep mahonie-kleur van de Witoogeend (Aythya nyroca) bewonderen. Van deze in Nederland zeer zeldzame broedvogel van zoetwaterplassen, was duidelijk ook de witte anaalstreek te zien en de witte ogen vertelde ons dat dit een mannelijk exemplaar was.

Vervolgens hoorden wij verschillende malen Sprinkhaanrietzangers, Snorren en Rietzangers. Een eenzame Grote Karakiet liet zich eventjes horen: "Karre-karre-kiet-kiet, kurk, kurk-kurk, kriek-kriek..." Een agressief mannetjes Knobbelswaan hield verderop dreigend de wacht; wij sloegen dan maar ook een zij-sloot in: wéér de Witoogeend, nu echter veel dichter bij ... schitterend!

Dat het riet ook andere vogels kon herbergen dan alleen de rietvogeltjes, bleek toen er een Purperreiger en 'n Bruine Kiekendief (♂) uit het riet opvlogen. Ondertussen werd het wel duidelijk dat dit vogelgebied een "vlucht-leidingstoren" goed zou kunnen gebruiken... af en aan vlogen de Aalscholvers en Blauwe Reigers, waarvan de meesten terugkeerden naar hun broedkolonie. Daartussen vlogen op sierlijke wijze de Spatules blanches, soms geëscoteerd door een enkele Purperreiger. Haastig scheerden de Gier- en Boerenwaluwen door de rijk geschakeerde kleuren, die de ondergaande zon hier toverde boven het fantastische Naarderm eer.

De Zwarte Sterns en de Visdiefjes mochten die avond toch niet ontbreken...en dat deden ze dan ook niet, ongeduldig maar sierlijk en met de puntige snavel naar beneden gericht, vlogen zij boven het water speurend naar insecten. Wat een heerlijke avond, de Futen, moe van het duiken, vlogen laag over het heldere water... het vele wit op hun vleugels leken wel wat op boordlichten!

Helaas, de sporen van de brand waren duidelijk te zien. Bij toeval ontdekten wij -drie dagen ná de brand!- een plek waar nog duidelijk rook uit de grond kwam! Hoe kan men toch, wanneer alles kurkdroog is en wanneer het brandgevaar hoog is, een trein met een vuurspuwend (geblokkeerd) wiel ons waardevolst natuurreservaat insturen ???

Ook de rijke flora van dit uitgestrekte plassen- en moerasgebied was onze aandacht meer dan waard; zo waren de oevers welig begroeid met Koekoeksbloemen en varens. De Koekoek zelf was ook aanwezig, zijn roep naderde ons vanuit de verte en even later zagen wij zijn silhouet, het silhouet van een raadselachtige vogel, die alsmaar naar iets schijnt te zoeken...

Het geluk was met ons die avond in mei, zeldzaam mooi hoorden wij een Wielewaal, wat een heerlijke sfeer weet deze "gouden" vogel met zijn jodel-gefluit te scheppen. "Wiela-wieco..." floot de Goudmerel.

Later op de terugweg over de Grote Plas hoorden wij de Roerdomp: 'n diepe hoorbare inademing, gevolgd door het "woemp...woemp...woemp".

Tegen tien en was de excursie afgelopen en namen wij afscheid van de zeer sympathieke heer Hoetmer en bedankten hem voor deze heerlijke avond in en op het Naarderm eer!